

eschard, Bibl. Hell. XVIII, 1, 6. 357-361

6

Ρύγιος
Ἀδαμάντιος

« Λόγος εἰς τὴν α' κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ, προσφωνηθεὶς καὶ αὐτὸς ἐν ἐκκλησίᾳ αὐτῇ, 347. »

« Προσφωνημάτων εἰς τὸν μέγαν Νικολάον τὸν ἐν μύροις. ὁ χαριζόμενος τῇ ἐκκλησίᾳ κυρ Παρθενίῳ συνήγεν εἰς τινὰ λόγον κατὰ ἀποθεράων πεποιημένον ἐνὶ, ἀγιέ' ἔπει. 383. »

Εἰς τὴν 64. 393 δημοσιεύεται ἡ σημείωσις:

« ἔτεχε (ἀντί: ἔτεχε) τοῦ ἀγίου (Νικολάου) ἡ μητήρη κυριακῇ, καὶ εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ τοῦ ἐξ ἡμέραι εἶσιν ἐν αἷς κ. διό χαριζόμενος τῇ ἐκκλησίᾳ κυρ Παρθενίῳ, συνήγαγε τὸ παρόν ».

εἰς τὸν ἀγίον προσφωνημάτων εἰς λόγον ἕτερον, ὅς ἦν κατὰ
φθοιερῶν ποιηθεὶς τινι, αὐτέ.»

Κατὰ συμπέσειν τοῦ Legrand ὁ Ἀδαμάντιος Ρύγιος ἦτο
πρὸς μητρός πάππος τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ, ὅς τις εἰς τὴν
«Αὐτοβιογραφίαν» τοῦ (Παρίσιος, 1833, σελ. 13, σημ. 1) γράφει
περὶ τοῦ περιγραφομένου βιβλίου: «Τὸ ἔτος τῆς τυπώσεως εἶναι
τὸ 1748. Αποθανὼν κατὰ τὸ 1847 [γράφει προφανῶς: 1747] δὲν
ἔφθασε (ὁ Ἀδαμάντιος Ρύγιος) νὰ τὸ ἴδῃ τυπωμένον· καὶ τοῦτο
εὐτυχῶς, διὰ νὰ μὴν ἴδῃ τόσους πληθὺς τυπογραφικῶν σφαλμάτων,
ἐν αἷν ὅποιον πολλὰ μέρη τοῦ ποιήματος ἔχιναν ἀνεκτανόητα.
Ἐφρόντισα νὰ φέρω ἐν ἀνείκτωι ἀπὸ τῆς ἐμύνης διὰ νὰ τὸ
προσφέρω εἰς τὴν βασιλικὴν βιβλιοθήκην, εἰς τὴν ὅποιαν καὶ τὸ
ἐπέσχερα (1829)».